

Laudáció

Az Év Orosztanára 2013-ban Jéri Lilla lett.

Jéri Lilla olyan tanár, akitől bármit szívesen tanulnék. A belőle áradó életenergia segítségével szinte észrevétlenül meg lehet tanulni mindent, amit csak Lilla akar. Szerintem ennek egyik titka az, hogy Lillának **életbe vágóan fontos**, hogy a **diák** tudja, amit kell. Velük együtt igyekszik, szurkol nekik, hogy gyерünk, tanuljuk meg, mert ez jó, mert ettől jobb lesz neked, mert ettől jobb lesz a világnak is.

Jéri Lilla sodró egyéniség. Akármiről beszélgetek vele, az mindig életbe vágóan fontosnak és felemelőnek tűnik, ezért a beszélgetés után én is rohanok haza, hogy végre süthessenek lángost 20 embernek, vagy akarok találni egy félholt kismacska az utcán, hogy magamhoz vehessem és megmenthessem, vagy az édességpult mögöl én is ki akarok rángatni egy többre hivatott nőt, hogy felajánlhassam neki élete állását. Lillával akarok elutazni Kijevbe, Moszkvába, Szentpétervárra, a Krímbe, hogy az ő életigenlésének fényében olyasmit is észrevegyek ott, amit azelőtt nem. Meg azt is szeretném élvezni, ahogy Lilla boldogan és elégedetten, de félrehúzódva szemléli, ahogy diákjai találkoznak az igazi Oroszországgal – mint a tündér a Pinokkióban, akinek legfőbb gondja az, hogy a felelősségére bízott ifjaknak segítsen megérteni önmagukat és kiteljesedni az életben. Lillának már nem az fontos, hogy ő maga lubickoljon Oroszország, az orosz kultúra, az orosz nyelv szeretetében, hanem az, hogy ezt az örömforrást minél több diák számára hozzáférhetővé tegye iskolai nyelvórákon, iskolán kívüli programokon, rendszerese diákutaztatások során.

Jéri Lilla olyan tanáregyéniség, akitől bármit szívesen tanulnék. Tudom, hogy kiváló angoltanár is. De szerencsére neki – ahogy szerintem itt a legtöbbünknek – az orosz a szíve csücske. Persze nem harsányan, de határozottan. Lilla aktív tanári pályafutását angol-orosz szakos tanárként kezdte egy olyan korszakban, amikor az orosz radikálisan és kíméletlenül kiszorult a középiskolai oktatásból.

Két év elteltével Lilla kényszerből letért a tanári pályáról. Először két évet a British Councilnél dolgozott, majd öt évet kazahsztáni kiküldetésben, ezután pedig évekig a CEU-n. Élményekben, barátokban nem szűkölködött. Fizetése meghaladta a tanári fizetéseket. De Lilla tanárnak született, és több mint tíz évnyi kalandozás után visszatért a pályára. 2003-ban – éppen egy évtizede – elhelyezkedett a budapesti Karithy Frigyes Két Tannyelvű Gimnáziumban, de hogy a próbák sora még ne érjen véget, eleinte csak angol tanárként, mert az orosz lekerült az oktatási palettáról. Lillát azonban olyan fából faragták, aki küzd azért, ami neki fontos. Így azonnal megkezdte barátságos, de kérlelhetetlen küzdelmét az oroszoktatás visszaállításáért. Első lépésként szakkört indított. Második lépésként orosz video, DVD és CD magánygyűjteményét mindenki rendelkezésére bocsátotta az iskolában. Harmadik lépésként elkezdett rendszeres kulináris estéket rendezni. Hol? Hát otthon, ahol orosz ételeket főzött és minden érdeklődőt szívesen látott. Negyedik lépésként orosz filmeket vetített, zenéket mutatott, orosz karaokéval mulattatta a fiatalokat. Ötödik lépésként operába, színházba vitte őket orosz darabokra. Hatodik lépésként elvitte és azóta is rendszeresen viszi a diákokat a budapesti Orosz Kulturális Központ programjaira. Hetedik lépésként a Szülők bálján a szakköröseivel orosz műsort adott a közönségnek. Sokadik lépésként évente utazásokat szervez a diákoknak Moszkvába, Szentpétervárra, Kijevbe, Kárpátaljára, idén a Krímbe.

És közben, szinte észrevétlenül, ismét választható nyelv lett az orosz a Karinthyban. 2012-ben érettségizett az első csoport. Ma már annyian választják az orosz, hogy Lilla egyedül nem győzi az órákat, így tavalyelőtt megduplázódott az egy személyes orosz tanári munkaközösség létszáma. 2013-

ban az orosz OKTV első 12 helyezettje közül hárman Jéri Lilla tanítványai lettek, 2012-ben a Pécsi Tudományegyetem által szervezett „Ki tud többet Oroszországról?” elnevezésű verseny 2. helyezettje szintén Jéri Lilla egyik tanítványa lett, pedig itt középiskolások és egyetemisták közösen versenyeztek. Minden évben indulnak diákjai az „Oroszország – Magyarország. Kultúrák dialógusa” című versenyen. És ami talán a legszebb eredmény, a felsőbb éves oroszok szívesen korrepetálják a fiatalabbakat, ami nem is annyira korrepetálás, mint inkább egy plusz lehetőség az oroszozásra az iskolában.

Lilla pénzt is hozott a házhoz az oroszoktatással. 2008-elején az Alapítvány az Orosz Nyelvért és Kultúráért szakköri pályázatán nyert anyagi támogatást az iskolának, majd 2008 nyarán a Tempus Közalapítványtól 380.000 forintot kapott az „Élesztő: új idegennyelvi program bevezetése” című pályázaton, amit az iskolai kép- és hangzóanyag, illetve könyvállomány gyarapítására, továbbá technikai eszközök beszerzésére fordított.

2007 óta Lilla részt vesz az orosz kétszintű érettségi tesztek kidolgozásában, rendszeres tagja az ELTE ITK Origó orosz nyelvizsga bizottságának, folyamatosan megosztja az interneten ismerős és ismeretlen tanárkollégáival a sikeresen letesztelt tananyagait, minden lehetőséget megragad módszertani arzenálja fejlesztésére.

Tettekészségének további illusztrálását, eredményeinek és erényeinek további sorolását csak azért hagyom abba, mert nem szeretném zavarba hozni, hanem azt szeretném, ha felszabadultan tudna örülni a mai elismerésnek.

Milyen szerencse, hogy Lilla oroszot tanít! Milyen szerencse, hogy a magyar középiskolai oroszoktatásnak van egy Jéri Lillája, egy jószolgálati nagykövete!

Jéri Lilla egy intézmény. Megtiszteltetés, hogy ismerhetem.

Gyimesi Zsuzsanna